

De afvalligengalerij

Praat mij niet van die hel die me benauwt.
Om met Drs. P te spreken:
het was winter en vrij koud.
Laten we het daarbij laten
en bidden dat de vorst verflauwt.

Praat me ook niet van dat alles wassend water,
van zee die overstroomt,
van Sandy of Katrien,
van dat waarmee de koopmansgeest
die erboven zweeft zijn loon verdient.

En praat mij niet van uittreding,
met elke onbezonnen ademtocht
slaat eenieder telkens weer een weg
naar z'n eigen en eindige werkelijkheid in.

Praat mij wel van Ruth Jacott,
praat mij van haar stem die lucht geeft, mij omvaamt,
een koestering, een warme hand.
De stilte voor zij aanvangt
is het ruisen van mijn eigen, openstaande lichaam.

Wie ik aanbid is Ruth Jacott.
"Zit je kapot," Jeen, dan is haar stem
"spul waar je sterk van wordt."

© Onno Kusters / Radio 1, Dit is de dag, 16 januari 2013